

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. N.A.J. va presentar davant de l'Hble. Batllia, demanda laboral contra el Sr. A.S.R., en reclamació de la quantitat de 1.587,62 €, més els interessos legals corresponents, en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i d'havers laborals.

II.- El Sr. A.S.R. es va oposar a totes les pretensions de l'actora contestant que no va acomiadar injustificadament a la treballadora, sinó pels motius que aquesta li havia donat, i va seguir les disposicions contingudes en l'article 72 de la Llei sobre el contracte de treball.

III.- Per sentència de data 1 d'octubre del 2007 l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant de forma mínima la demanda de l'actora, va condemnar el Sr. A.S.R. a satisfer a la Sra. N.A.J., la quantitat de 125,11 € més els interessos legals a comptar de la data de contesta a la demanda, sense fer especial pronunciament en costes processals.

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- És pacífic que la Sra. N.A.J. va començar a treballar el dia 5 de novembre del 2005, pel compte del Sr. A.S.R., en qualitat de recepcionista de l'hotel La Solana d'Arinsal; que el dia 30 de gener del 2006, l'empresari va intentar lliurar-li una carta d'acomiadament per culpa amb la quitança dels havers laborals pendents de pagament; que la treballadora es va negar a firmar la referida carta i acceptar la liquidació; que el dia 1 de febrer del 2006 el Sr. A.S.R., en el marc d'un procediment de jurisdicció voluntària, va dipositar la carta d'acomiadament, junt amb el xec de la liquidació a l'Hble. BATLLIA; que la Sra. N.A.J. va acceptar el xec esmentat en concepte d'havers laborals deguts.

II.- La Sra. N.A.J. manifesta que la sentència impugnada no ha apreciat adequadament les reals circumstàncies que concorren en el cas d'autes, tenint en compte únicament les al·legacions de la part adversa; que en relació a la suma de 258,23 € reclamada en concepte de salari del mes de novembre, la mateixa obeeix als dies que aquesta part va acreditar realment que havia treballat durant el referit mes i cap motiu hi ha perquè es li denegui aquesta suma; que cap prova hi ha que permeti acreditar que l'acomiadament fos justificat, tant sols les manifestacions fetes pel demandat en relació amb la seva persona, obviant i menystenint els nombrosos mitjans de prova adjuntats per aquesta part al llarg del judici.

III.- El Sr. A.S.R. impugna la resolució de primera instància perquè considera que la demanda interposada per l'actora no ha prosperat i que la mala fe de la treballadora envers l'empresari justifica la seva condemna al pagament de les costes judicials.

IV.- Pel que fa a la reclamació relativa al salari del mes de novembre del 2006, única reclamació que queda a resoldre en tràmit d'apel·lació en concepte d'havers laborals, s'ha de desestimar pels motius següents. Resulta dels butlletins de salari que consten en autes, que el salari brut de la Sra. N.A.J. era de 35,28 € el dia, més una pensió per 2 àpats de 3,69 € el dia, el que fa que pel mes de novembre del 2005 on l'actora va treballar 25 dies, per haver començat el dia 5, pertoca a la Sra. N.A.J. percebre la quantitat de 974,37 € en concepte de salari brut i de 833,33 € en concepte de salari net, import que li fou abonat. Per tant no pot avui reclamar res més.

V.- Respecte a la problemàtica relativa a l'acomiadament de la Sra. N.A.J., la carta d'acomiadament contempla 12 motius que es poden resumir de la manera següent: 1) queixes repetides i injustificades sobre els horaris de treball; 2) negar a parlar amb l'esposa de l'empresari quan sabia que ella es qui gestionava les relacions amb el personal de l'hotel; 3) modificació dels dies de descans setmanals sense l'acord del cap de recepció; 4) absència a la feina els dies 15 i 16 de gener sense autorització; 5) gestió incorrecte de problemes patits pels clients; 6) aprofitar ocasions conflictives per ingerir-se en situacions que no l'afectaven; 7) imisció en els afers privats dels clients de l'hotel; 8) desobediència a les directives donades pel cap de recepció, provocant una discussió sense respectar la presència dels clients; 9 i 10) comentaris sobre les aptituds de treballs dels companys de recepció creant un mal ambient i afectant psicològicament l'equip de treball; 11) negligència en l'atenció als propis clients donant una mala imatge de l'hotel; 12) haver malmès un pany de l'indret on es guarden els dolços de reserva de la màquina distribuïdora de la recepció; tots elements constitutius de comissió d'actes de deslleialtat, lleus però reiterats envers l'empresa, causació de perjudicis materials lleus però reiterats ocasionats amb voluntarietat; disminució voluntària en el rendiment durant el treball; mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre i a la disciplina de l'empresa, causes d'acomiadament previstes als punts 1,2,6 i 11 de l'article 72 de la Llei sobre el contracte de treball. Resulta : de les declaracions dels Srs. D.R.F. i A.I.S. i de la Sra. L.H.P., que la Sra. N.A.J. es va negar a

parlar amb la Sra. M.F. cap de personal de l'hotel, al·legant el motiu que no havia estat ella qui la va contractar; de la declaració del Sr. D.R.F. i del Sr. A.I.S., que la Sra. N.A.J. explicava detalls de la seva vida personal als clients de l'Hotel i els explicava de quina manera tenien que organitzar i pagar la seva estada; de la declaració del Sr. D.R.F., que la Sra. N.A.J. no obeïa les directius que li donava com a cap de recepció, arribant fins i tot a provocar una discussió al mig de la recepció davant dels clients de l'hotel; de les declaracions de la Sra. L.H.P. i del Sr. A.I.S., que la Sra. N.A.J. va tenir problemes amb els companys de la recepció, criticant la feina dels mateixos; de la declaració del Sr. A.I.S., del Sr. A.C.B. i del Sr. A.G.A., que la Sra. N.A.J. tractava de manera depreciativa als altres companys de l'hotel, fent comentaris despectius sobre l'higiene dels cambrers o sobre la resta de treballadors de l'hotel. Encara que s'hagi de considerar amb molta cautela els testimoniatges dels empleats de l'hotel, en raó del lligam de subordinació existent amb una de les parts, no es pot descartar-los, quan existeix, com en autes, una gran convergència de totes les declaracions i que a més a més, els fets imputats a la Sra. N.A.J. varen ésser objecte d'una denúncia a la Direcció de l'empresa, per carta de data 10 de gener del 2006, per part del Sr. D.R.F. i que, amb anterioritat, el dia 2 de gener del 2006, els Srs. D.R.F., L.H.P. i A.I.S. havien lliurat a l'empresari, una carta per queixar-se del descontentament general que existia en la recepció de l'hotel respecte al tracte despectiu de la Sra. N.A.J. envers els seus companys de feina, i per demanar les mesures oportunes per tal de posar fi al malestat general creat per aquesta insostenible situació laboral. De tots aquests elements de proves se'n desprèn que queda suficientment acreditat, que la Sra. N.A.J., pel seu comportament tant envers els seus superiors jeràrquics, per no obeir a les instruccions donades, que envers els seus companys de feina, per tenir amb els mateixos una conducta de menyspreu que va originar un malestat general en el servei de la recepció de l'hotel, ha comès mancaments greus a les obligacions relatives al bon ordre i disciplina de l'empresa, justificant el seu acomiadament sense necessitat de preavis o d'indemnització, d'acord amb les disposicions de l'article 72 de la Llei sobre el contracte de treball.

VI.- Encara que la sentència impugnada hagi estimat de forma mínima la demanda de la Sra. N.A.J., la condemna del Sr. A.S.R. demostra que el present procediment fou necessari per que la treballadora pugui percebre l'integralitat dels seus drets; és doncs de manera encertada que el primer jutge no va efectuar cap imposició de costes, ço que determina la desestimació del recurs del Sr. A.S.R.. En segona instància, la desestimació d'ambdós recursos i la justa preocupació de no agreujar la condició de la treballadora en situació de pobresa o insolvència, imposa de no fer especial condemna en costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar tant el recurs de la Sra. N.A.J. que el del Sr. A.S.R.;

Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 1 d'octubre del 2007 en totes les seves disposicions; sense fer especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-